

[Vejen.]

en Gaardejer ikke det, det er noget, enhver ved, men det forekommer mig, at en saadan Udtalelse fra denne Plads og af Jordlovsudvalgets Formand er ganske mærkværdig. For enhver, som har prøvet at overtage et Kreditforeningslaan, ved, at et saadant Laan gives til Manden personlig og med Pant i Ejendommen, og derfor er det klart, at man ikke kan overdrage det testamenterisk. Jeg synes, det er ganske lige til, og jeg forstaar ikke at det ærede Medlem vil komme med en saadan Udtalelse.

For øvrigt forekommer det mig, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen staar og halter mellem to Systemer, mellem det System, der gaar ud paa, at vi ved Indførelse af en Grundværdibeskatning skal søge at gøre Jorden billig og let tilgængelig for dem, der ønsker at dyrke Jord, og den foreliggende Jordreform, hvorved vi gennem Ekspropriation kan komme i Besiddelse af Jord.

Det forekommer mig, at det er en noget mærkelig Stilling, det ærede Medlem indtager. De Synspunkter, han gjorde gældende ved Finanslovsforslagets første Behandling gaar jo ud paa noget andet end det, han gør gældende her. Han siger saaledes Sp. 188, at han vil

„værne den almindelige Befolknings Ret til at erholde de Værdier, den ved sin Tilstedeværelse og sit Arbejde skaber“, og han siger videre Sp. 189:

„at danske Bønder maa forstaa, at hvis den Udvikling fortsættes, vi har været inde i, vil det danske Landbrug ikke blive en talstærk og økonomisk uafhængig Samfundsklasse, men en faatallig, gældbunden Klasse, hvis økonomiske Frigørelse ligger langt borte.“

I en anden Tale, hvor han taler om det gavnlige i en forhøjet Grundværdibeskatning, kommer han igen ind paa samme Tanke: den danske Bondestand som en talstærk og økonomisk uafhængig Stand.

Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem kan gaa ind for begge Systemer, at han til een Tid kan gaa ind for det ene og til en anden Tid for det andet. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i det Princip, han opstiller, som jeg mener er et godt Princip og et stort Maal: at faa

en talstærk og økonomisk uafhængig Bondestand, og det er ogsaa mit Haab, at vi skal faa og bevare en saadan økonomisk uafhængig Bondestand.

Jeg har dernæst Lyst til at gøre nogle enkelte Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister. Den højtærede Minister udtalte i Gaar, at han gennem de to foreliggende Lovforslag har udtrykt Regeringens Program. Det forekommer mig, at denne Udtalelse ligger noget ved Siden af. Jeg har i alle Tilfælde ikke hørt noget til, at den højtærede Landbrugsminister forud for de to sidste Vælg har fremsat Krav i Lighed med det, der ligger til Grund for disse to Lovforslag.

Jeg har haft den Ære at være sammen med den højtærede Landbrugsminister ved ca. 50 Vælgermøder, og ved disse Vælgermøder har han, antager jeg, fremsat det, der skulde gælde for Socialdemokratiets Program, men det var noget ganske andet, den højtærede Landbrugsminister den Gang, baade i 1926 og i 1929, fremsatte. Et af de første Punkter paa den højtærede Landbrugsministers Program var Kravet om Indførelse af Moratorium for forfalden Pantegæld; og dernæst var der Kravet om Nedbringelse af den faste Pantegæld ved at overføre en Del til Reglerne for løs Gæld og denne løse Gælds Nedbringelse gennem en Akkordordning.

Det var det, den højtærede Landbrugsminister forud for Valget gik ind for. Det var det, han fremstillede som Socialdemokratiets Program, at nedbringe Gældsbyrden. Men enten har vi endnu til gode Fremsættelsen af endnu flere Forslag, der gaar ud paa dette her, eller ogsaa synes jeg ikke, der er nogen Overensstemmelse mellem den højtærede Landbrugsministers Udtalelser forleden Dag og det, han udtalte ved Vælgermøderne. Man kunde stille det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, om han mener, man nedbringer Gældsbyrden ved at ekspropriere en Del af Jorden til Ejendomsskyldvurderingen, eller om man nedbringer Gældsbyrden ved at indføre Statsfæste.

Den højtærede Landbrugsminister talte ved Finanslovens første Behandling om Fremgangen indenfor Landbruget og spurgte saa — det staar Sp. 904 —: